

Nr 77.

Ankom till riksdagens kansli den 17 juni 1941 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning angående ombyggnad av riksbankens fastighet i Göte- borg.

I skrivelse till bankoutskottet den 13 maj 1941 hava fullmäktige i riksbanken hemställt, att bankoutskottet ville utverka riksdagens bemyndigande för riksbanken att för en kostnad av förslagsvis 750 000 kronor utföra ombyggnad av riksbankens fastighet vid Södra Hamngatan i Göteborg i huvudsaklig överensstämmelse med i skrivelsen omförmälda, av arkitekten Nils Einar Eriksson uppgjorda förslag.

Å nämnda fastighet, som sträcker sig genom kvarteret Frimuraren mellan Södra Hamngatan i norr och Drottninggatan i söder, äro uppförda två huvudbyggnader, båda stenhus i tre våningar, belägna den ena vid förstnämnda gata och den andra vid Drottninggatan, samt mellan dessa huvudbyggnader två gårdsflyglar, likaledes i tre våningar, längs brandmurarna mot angränsande fastigheter. Vardera gårdsflygeln omfattar två skilda byggnader, varav den ena är att anse såsom flygel till Hamngatshuset och den andra till Drottninggatshuset. Samtliga ifrågavarande byggnader tillkommo åren 1888—1889.

Huset vid Hamngatan och den därtill hörande västra gårdsflygeln innehålla i bottenvåningen och våningen en trappa upp lokaler för den egentliga bankrörelsen. Motsvarande våningar i den östra gårdsflygeln inrymma lunchlokaler för kontorets personal samt en vaktmästarbostad. I våningen två trappor upp finnas bostadsvåning för direktören och en dubblett, som uthyres till advokatkontor, samt i östra flygeln en vaktmästarbostad.

Byggnaden vid Drottninggatan med tillhörande flyglar inrymmer i bottenvåningen och våningen en trappa upp butiker med lagerlokaler och kontor samt i våningen två trappor upp kontorslokaler och två vaktmästarbostäder.

Jämlikt medgivanden av 1937 och 1938 års riksdagar har byggnaden vid Drottninggatan med därtill hörande flyglar undergått ombyggnad, vilken slutfördes under hösten sistnämnda år. Kostnaderna för denna ombyggnad belöpte sig till cirka 185 000 kronor. Byggnaden befinner sig för närvarande i gott skick.

Däremot har huset vid Hamngatan sedan det uppfördes icke undergått annan mera väsentlig förändring än att år 1914 banksalen utvidgades genom en viss mindre utbyggnad åt gården. Det ansågs därvid, att utrymmesbehovet genom denna utvidgning skulle bli tillgodosett för en lång tid framåt.

I sin skrivelse till bankoutskottet den 24 februari 1937, vari förslag framlades angående ovan omförmälda ombyggnadsarbeten å huset vid Drottninggatan, upptogo fullmäktige jämväl till behandling frågan angående behovet av ändrings- och moderniseringsarbeten beträffande huset vid Hamngatan. Fullmäktige anförde i denna fråga följande:

»Med bankrörelsens alltjämt ökade omfattning vid kontoret hava vissa av de för expeditionen tillgängliga utrymmen visat sig vara för trånga. Även i övrigt kunna de ifrågakvarande banklokaler icke anses motsvara de anspråk, som man efter nutida förhållanden måste ställa på sådana lokaler. Det har icke heller varit möjligt att i önskvärd omfattning tillfredsställa allmänhetens krav i fråga om expediering m. m. och arbetet har blivit tyngande för personalen vid kontoret. Verkställande styrelseledamotens arbetsrum liksom lokalerna för korrespondensöromål och registrering äro förlagda i mellanvåningen, skilda genom trappor från banksalen och de egentliga expeditionslokalerna. Kamrern har icke något mottagningsrum för kunder. Ej heller finnas lämpliga arbetsplatser för sedelräkning och andra kassagöromål. Valvsutrymmena äro fördelade på tre våningar samt för trånga.

På grund av dessa förhållanden har det under senare tid tagits under övervägande, huruvida icke en om- eller nybyggnad vore att tillråda eller andra åtgärder borde vidtagas för att avhjälpa de angivna olägenheterna. Det må erinras, att med hänsyn till eventuella, mera genomgripande reparationsarbeten m. m. det årliga underhållet av fastigheten blivit eftersatt. Från verkställande styrelseledamotens våning hava år 1929 i samband med vissa reparationsarbeten två rum avskilts och därefter uthyrts. Vidare hava år 1934 vid nuvarande verkställande styrelseledamotens tillträde vissa reparationer ägt rum i samma våning. I övrigt hava några mera väsentliga reparationer av fastigheten icke vidtagits sedan 1915. Samtliga lokaler med undantag av nyssnämnda våning äro därför illa medfarna. Bland annat är ommålning av väggar och tak i vissa rum synnerligen välbehövlig. — — —

Enligt fullmäktiges uppfattning måste för Göteborgskontorets rörelse snarast möjligt anskaffas mera ändamålsenliga lokaler än kontoret nu har. Det är möjligt, att sådana kunna erhållas genom en mer eller mindre genomgripande ombyggnad i det nuvarande bankhuset, men sannolikt torde den bästa lösningen av kontorets lokalfråga kunna vinnas genom nybyggnad på lämpligt belägen tomt. Innan slutgiltigt ståndpunktstagande i denna fråga kan äga rum, fordras uppenbarligen en tidskrävande undersökning med beaktande av båda nu berörda möjligheter. I avvaktan på undersökningens resultat lär man beträffande bankhuset böra inskränka sig till att utföra endast de mest oundgängliga reparationerna. Dyliga reparationer böra utföras i den ordning, som beträffande årligt underhåll av riksbankens fastigheter tillämpas.»

I sitt utlåtande över fullmäktiges förenämnda framställning uttalade bankoutskottet — som genom en delegation besiktigat såväl Hamngats- som Drottninggatshuset — att båda byggnaderna tarvade betydande reparationer och ändringsarbeten samt att banklokalerna i åtskilliga avseenden vore föga ändamålsenliga. Delegationen hade tagit del av de olika förslag till mer tillfredsställande lokaler åt avdelningskontoret i Göteborg, som varit föremål för förberedande behandling inom riksbanken. I frågans dåvarande läge ansåg sig emellertid utskottet sakna anledning att göra något uttalande i detta ärende, därvid utskottet hänvisade till att ärendet möjligen redan påföljande år skulle komma att underställas utskottet (se BU:s utlåtande 1937: 41).

Beträffande ärendets fortsatta beredning anföra fullmäktige i sin nu förevarande skrivelse följande:

Såsom av fullmäktiges förenämnda skrivelse framgår, förelågo redan år 1937 vissa förslag beträffande ordnande av kontorets lokalfråga. Sålunda hade byggnadsingenjören C. Ritzén i Göteborg upprättat förslag till ombyggnad av den nuvarande Hamngatsfastigheten för en då beräknad kostnad av 360 000 kronor. Genom detta förslag skulle ökat utrymme kunna erhållas, och lokalbehovet beräknades bliva tillgodosett för en lång tid framåt. Förslaget — vilket angavs vara av preliminär karaktär — ansågs dock vara förenat med olägenheter i skilda avseenden, varför Ritzén, med instämmande av kontorsstyrelsen, förordade en nybyggnad å riksbankens nuvarande tomt samt å en del av den intilliggande tomten vid Södra Hamngatan, vilken sistnämnda tomt då erbjudits riksbanken till inköp. Byggnadskostnaden uppskattades av Ritzén till 1 330 000 kronor vid uppförande av femvåningsbyggnad samt till 1 050 000 kronor vid uppförande av trevåningsbyggnad. Därtill skulle komma nettokostnaden för utvidgningen av tomten, vilken beräknades till 194 000 kronor. Sistnämnda kostnadsberäkning vilade dock på mycket ovissa förutsättningar beträffande försäljningspris å icke behövliga fastighetsdelar. — Sedan ägaren till den för inköp avsedda tomten förklarat sig icke vidbliva sitt tidigare avgivna försäljningsanbud, fick emellertid frågan om nybyggnad vid Södra Hamngatan förfalla. — Samtidigt förelågo förslag om inköp av vissa andra fastigheter, avsedda för uppförande av lokaler för kontoret.

Sedan Ritzén erhållit i uppdrag att utarbete ett nytt förslag till ombyggnad av Hamngatsfastigheten i syfte att erhålla rymligare och bättre lokaler för kontoret än som skulle utvinnas vid utförande av 1937 års förslag, avgav denne ett den 12 september 1938 dagtecknat förslag till frågans lösning. Förslaget gick i huvudsak ut på uppförande av en ny och utvidgad gårdsöverbyggnad, vilken delvis skulle entresoleras. Dessutom förutsattes vissa mindre väsentliga omändringsarbeten i andra våningen, medan däremot tredje våningen bibehölls i nära nog oförändrat skick. Vidare föreslogs anordnande av nya värme-, vatten- och avloppsledningar, hissar m. m. Den sammanlagda kostnaden för de ifrågasatta arbetena beräknades till 600 000 kronor, om ett valv anordnades under den överbyggda gården, men eljest till 520 000 kronor. Kostnadsökningen i förhållande till det tidigare förslaget angavs delvis bero på inträffade prisstegringar.

I yttrande över förslaget den 18 oktober 1938 anförde kontorsstyrelsen, att

förslaget enligt styrelsens bedömande finge anses lösa kontorets lokalfråga för någon, måhända rätt lång tid framåt, men ej på det tillfredsställande sätt, som vore önskvärt vid ett så stort och kostsamt byggnadsarbete. Bland annat ansåg styrelsen utrymmet i banksalen bliva för knappt. Enligt styrelsens mening kunde endast en nybyggnad å tomt med större gatufasad medföra en fullt lämplig lösning.

Ritzén fick därefter i uppdrag att undersöka möjligheterna att i en och samma fastighet anordna lokaler för riksbanken, hovrätten för Västra Sverige och Västerbygdens vattendomstol. Med anledning härav uppgjorde Ritzén vissa förslag, vilka emellertid sedermera fått förfalla, eftersom Göteborgs stad ställt tomt till förfogande för hovrätten och vattendomstolen jämlikt beslut av 1939 års riksdag skulle kvarbliva i Vänersborg (se prop. nr 168/1939; riksdagens skr. nr 372/1939).

Med hänsyn härtill upptogs Ritzéns förenämnda förslag av den 12 september 1938 till förnyad granskning, därvid det visade sig, att det för avdelningskontoret nyttiga utrymme, som enligt förslaget skulle komma att stå till förfogande, skulle kunna utökas, om hela gården till Hamngatshuset toges i anspråk och om en av flyglarna till nämnda hus (den västra) nedrevs. Denna flygel innehåller i våningen en trappa upp utrymmen för arkiv, vilka äro svåra att helt utnyttja, och i våningen två trappor upp, kök och tre mindre rum i direktörsbostaden, vilken även utan utnyttjande av dessa utrymmen skulle bliva fullt tillräcklig. Genom flygelns borttagande skulle man — förutom ökade nyttiga utrymmen — vinna den fördelen att få god belysning i en större del av banksalen än som eljest vore möjligt, varjämte man skulle undanröja de hinder för ombyggnadens genomförande, som eljest kunde komma att resas av de lokala myndigheterna. Det ansågs från dessa utgångspunkter böra undersökas, om icke ett nytt ombyggnadsförslag kunde utarbetas, som bättre kunde tillgodose kraven på tillräckligt stora och från arbetssynpunkt goda lokaler.

Sedan direktionen härefter uppdragit åt arkitekten Nils Einar Eriksson i Göteborg att upprätta ett nytt förslag till ombyggnad av kontorsfastigheten vid Hamngatan, har Eriksson med skrivelse den 8 april 1941 avgivit dylikt förslag. Detta är enligt vad Eriksson uppger utfört med hänsyn tagen till den framtida saneringen av kvarteret i dess helhet och i överensstämmelse med anvisningar av stadsplanechefen i Göteborg Uno Åhrén. Förslaget innebär i huvudsak följande.

Den nuvarande överbyggnaden över gården utvidgas att omfatta hela den till Hamngatshuset hörande gården samt den del av tomten, som upptages av den rivna flygeln. I bottenplanet inrymmes banksal med erforderliga expeditjonslokaler för bankrörelsen, utrymmen för sedel- och mynträkning, rum för kamreraren, register m. m. ävensom vissa valvutrymmen i den del av lokalen, som icke skulle få tillfredsställande dagsljus. I Drottninggatshusets västra flygel har ett mindre utrymme tagits i anspråk för kapprum m. m.

De mot Hamngatan liggande lokalerna i bottenvåningen entresoleras. I entresolvåningen inredes rum för direktören (samtidigt sammanträdesrum för kontorsstyrelsen), ett samtalsrum, ett rum för korrespondensavdelningen samt arkiv. Belysning i entresolvåningen erhålles från fönster i fasaden mot Hamngatan.

I källare under överbyggnaden samt under östra flygeln skulle anordnas valvsutrymmen och arkiv.

Genom att alltså bankens samtliga lokaler samlas i bottenvåningen med entresol och i källarvåningen har våningen en trappa upp i Hamngatshuset kunnat frigöras för inredning av kontorsutrymmen avsedda för uthyrning.

I våningen två trappor upp är plats avsedd för direktörsbostad, som skulle omfatta 5 rum, kök och jungfrukammare.

I den kvarblivande östra gårdsflygeln skulle lunchrummet och köket (i entresolvåningen) något ändras. Även vaktmästarebostäderna i nuvarande första och andra våningarna skulle undergå vissa smärre ändringsarbeten, föranledda närmast därav att en trapputbyggnad måste borttagas.

Ny entré upptages i fasadens västra del, varigenom den nuvarande entrén blir avsedd endast för de till uthyrning avsedda lokalerna i andra våningen och för direktörsbostaden i tredje våningen.

För närvarande har fastigheten skyddsrum i gårdsflyglarnas källarlokal. Dessa kunna få välbehörlig komplettering genom utrustning av arkivlokalen under banksalen för skyddsändamål.

De sanitära anordningarna i fastigheten skulle moderniseras och en ny värmepanna inmonteras.

Genom den föreslagna ombyggnaden skulle kontoret för tjänstelokaler (expeditionslokaler och valvsutrymmen) kunna disponera ett sammanlagt utrymme i bottenvåningen av omkring 596 kvm. Till jämförelse må nämnas, att motsvarande yttinnehåll i den nuvarande bottenvåningen utgör cirka 290 kvm. I entresolvåningen skulle enligt förslaget erhållas en golvyta av 160 kvm nyttigt utrymme. För närvarande disponerar kontoret i våningen en trappa upp ett utrymme av cirka 300 kvm, vilket emellertid på grund av sitt läge icke kunnat effektivt utnyttjas. Därjämte får kontoret i källarvåningen värdefulla arkiv och valvsutrymmen, vilka för närvarande sakna motsvarighet.

Om förslaget genomföres, kommer kontorets lokalfråga att, såvitt nu kan bedömas, ha vunnit sin lösning för en lång tid framåt på ett sätt, som får anses fullt tillfredsställande ur arbetssynpunkt. Visserligen hade det varit ännu bättre, om även direktörens tjänsterum och korrespondensavdelningen kunnat förläggas till bottenvåningen, men detta låter sig icke göra med hänsyn till det begränsade tomtområde, som är tillgängligt.

Beträffande kostnaderna för den ifrågasatta ombyggnaden framhålla fullmäktige följande.

Enligt av byggnadsingenjören G. H. Hansson, Göteborg, med utgångspunkt från de priser, som gällde vid krigsutbrottet 1939, verkställd kostnadsberäkning skulle byggnads- och målningsarbetena, värmeanläggningarna samt de sanitära och elektriska installationerna draga en sammanlagd kostnad av 445 000 kronor. Härtill skulle komma för inredningsarbeten i expeditionslokalerna och valven m. m. 35 000 kronor, för valvsdörrar m. m. cirka 17 000 kronor, för diverse anordningar för alarm och telefon m. m. omkring 20 000 kronor samt för arvoden till arkitekt, konstruktörer och kontrollanter cirka 54 000 kronor. För kostnader för provisoriska anordningar under ombyggnadstiden har upptagits ett belopp av 15 000 kronor. Som enligt arkitekten Erikssons mening för diverse kostnader och oförutsedda utgifter bör beräknas ett belopp av 30 000 kronor, skulle totalkostnaden för ombyggnadsarbetena följaktligen efter 1939 års prisnivå kunna

uppskattas till omkring 616 000 kronor. Enligt uppgift av byggnadsingenjören Hansson böra byggnadskostnaderna vid nuvarande prisläge beräknas 20 procent högre än de här angivna, vilket skulle innebära en kostnadsökning av cirka 100 000 kronor. Då enligt erfarenhet kostnaden för ändringsarbeten ofta blir högre än som från början beräknats, bjuder försiktigheten att marginalen för oförutsedda utgifter något vidgas. Fullmäktige föreslå därför, att ombyggnadskostnaden beräknas till förslagsvis 750 000 kronor.

Vid kostnadsberäkningen har man emellertid att taga hänsyn till, att de kontorslokaler, som enligt vad ovan nämnts skulle bli tillgängliga för uthyrning, torde komma att inbringa en årlig hyra av cirka 7 000 kronor, vilket torde kunna beräknas förränta ett byggnadsvärde av omkring 80 000 kronor. För de ändrade tjänstebostäderna för direktör och två vaktmästare torde kunna beräknas inflyta ungefär samma hyra som för närvarande utgår.

I detta sammanhang vilja fullmäktige framhålla, att direktörsskifte skall äga rum vid kontoret den 1 oktober innevarande år och att i samband därmed viss mindre reparationskostnad skulle bli oundgänglig, om fastigheten skulle utnyttjas i oförändrat skick. Denna kostnad kommer att bortfalla vid bifall till förslaget.

Då det emellertid beräknas finnas ej mindre än fyra vaktmästare bosatta inom de båda fastigheterna, är det icke nödvändigt att bibehålla tjänstebostad för direktören. Skulle det visa sig, att lämplig hyresgäst anmäler sig, som önskar erhålla, förutom våningen en trappa upp, jämväl den enligt förslaget för direktören avsedda våningen, bör förslaget jämkas så att kontorslokaler anordnas även i sistnämnda våning. Härigenom torde ombyggnadskostnaden kunna något reduceras och hyresinkomsten icke oväsentligt ökas.

Enligt vad verkställda undersökningar giva vid handen ställa sig kostnaderna för de föreslagna ombyggnadsarbetena väsentligt lägre än om riksbanken skulle förvärva annan lämpligt belägen tomt och där uppföra en nybyggnad, avsedd att inrymma lokaler för kontoret.

Slutligen anföra fullmäktige i fråga om möjligheterna att ordna kontorets arbetsförhållanden under byggnadstiden:

Byggnadsingenjören Hansson har beräknat byggnadstiden till omkring ett och ett halvt år, om kontoret skall kvarbli i lokalerna under ombyggnaden, men eljest till något över ett år. Den förlängning av byggnadstiden, som förstnämnda alternativ medför, kan icke i och för sig tillmätas någon väsentlig betydelse för bedömande av frågan, huruvida man bör räkna med att kontoret skall utrymma lokalerna under ombyggnaden eller icke. Vissa skäl tala för kontorets avflyttning, innan arbetena igångsättas. Sålunda torde det bli svårt att på ett tillfredsställande sätt kunna ordna kontorets arbete med de minskade utrymmen, som komma att stå till förfogande. Vidare torde det bli nödvändigt att i viss mån disponera utrymmen i Drottninggatshuset. Slutligen torde det, om kontoret kvarstannar, icke bli möjligt att upplåta arbetet å entreprenad, något som möjligen skulle ställa sig billigare än om arbetet utföres å löpande räkning. Å andra sidan kan det anföras, att en förflyttning av kontoret till tillfälliga lokaler under byggnadstiden även skulle bereda svårigheter för att ordna kontorsarbetet tillfredsställande samt för vården av kontorets värden. Verkställda undersökningar angående möjligheterna att erhålla lämpliga lokaler hava hittills icke lett till något resultat. Frågan huruvida förflyttning bör ske

eller icke torde emellertid böra hållas öppen, tills byggnadsarbetet skall igångsättas.

Kontorsstyrelsen har i sitt yttrande framhållit, bland annat, att en jämförelse mellan kontorets nuvarande lokaler och de lokaler förslaget upp-tager ger vid handen, att en ombyggnad i enlighet med förslaget bör tillfredsställa kontorets lokalbehov för avsevärd tid framåt. Om emellertid ytterligare utrymmesbehov skulle uppstå, fäster styrelsen uppmärksamheten på, att förslaget lämnar hela andra våningen fri och att sålunda här utvecklingsmöjligheter finnas. Sammanfattningsvis har kontorsstyrelsen förklarar, att enär ett fullgott ombyggnadsförslag föreligger och kostnaderna för detta komma att ställa sig betydligt lägre än kostnaderna för en nybyggnad, styrelsen anser, att ombyggnadsförslaget är att föredraga.

Riksbanken har hos statens arbetsmarknadskommission anhängit om yttrande, huruvida den föreslagna ombyggnaden med hänsyn till marknads-läget och materialtillgången i landet vore att tillråda. Arbetsmarknadskommissionen, som i sin tur hänskjutit frågan i vad avser materialtillgången till statens industrikommission, har i skrivelse den 12 maj 1941 meddelat, att *industrikommissionens byggnadsavdelning* förklarar sig icke hava något att ur materialsynpunkt erinra mot utförande av byggnadsförslaget. För egen del har *arbetsmarknadskommissionen* anfört följande:

»Vid utgången av april detta år voro såsom hjälpsökande hos Göteborgs stads arbetslöshetskommitté anmälda 1 950 husbyggnadsarbetare, varav flertalet åtnjöt arbetslöshetshjälp i form av kontantunderstöd. Även om minskning av antalet arbetslösa och förhållandevis större möjligheter till hjälp i annan form än kontantunderstöd kan väntas under sommarmånaderna, har man att utgå från att arbetslösheten i staden fortfarande kommer att vara svårartad. Med hänsyn till de arbetstillfällen, som utförande av det av riksbanken planerade företaget skulle kunna innebära för arbetslösa byggnadsarbetare i staden och till industrikommissionens ovan nämnda yttrande i ärendet, måste ur de synpunkter arbetsmarknadskommissionen har att företräda företagets igångsättande livligt tillstyrkas.»

Byggnadsstyrelsen har i skrivelse till fullmäktige den 11 juni 1941 meddelat, att styrelsen under hand försäkrat sig om att det föreslagna byggnadsföretaget icke komme att hindra genomförandet av en lämplig ändring av stadsplanen för kvarteret Frimuraren samt att styrelsen icke för sin del hade något att erinra i fråga om det föreliggande förslaget. Vad beträffar de till 750 000 kronor angivna kostnaderna för byggnadsföretaget syntes detta belopp vara väl högt beräknat och kunde begränsas till 675 000 kronor.

Av utredningen framgår, att de lokaler, riksbankens avdelningskontor i Göteborg disponerar i bankens fastighet vid Södra Hamngatan, äro alltför små och i åtskilliga avseenden föga ändamålsenliga. Efter att ingående ha prövat olika möjligheter att ernå förbättrade lokalförhållanden för

Utskottet.

kontoret ha fullmäktige stannat för att föreslå en ombyggnad av bankens fastighet. Förslaget härutinnan innebär, att sedan en av flyglarna på gården till bankhuset nedrivits, den nuvarande överbyggnaden över gården skulle utvidgas att omfatta hela den till bankfastigheten hörande gården, inberäknad den del av tomten som nu upptages av nyssnämnda flygel. Härigenom skulle rymligare och bättre lokaler ernås och en tillfredsställande lösning av kontorets lokalfråga vinnas för en lång tid framåt.

Den av fullmäktige förebragta utredningen har övertygat utskottet om behovet och lämpligheten av de föreslagna åtgärderna. Utskottet får därför tillstyrka att de för ändamålet erforderliga medlen, av fullmäktige beräknade till 750 000 kronor, ställas till fullmäktiges förfogande. Såsom fullmäktige framhållit, är detta belopp väsentligt lägre än det, för vilket riksbanken skulle kunna förvärva annan lämpligt belägen tomt och där uppföra en nybyggnad för kontoret.

Med anledning av vad byggnadsstyrelsen anfört rörande fullmäktiges kostnadsberäkning vill utskottet framhålla, att utskottet förutsätter, att fullmäktige vid arbetenas planläggning och utförande i görligaste mån tillvarata de möjligheter till kostnadernas begränsning, som byggnadsstyrelsen ansett sig kunna räkna med.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges i riksbanken förevarande framställning, må bemyndiga fullmäktige att för en kostnad av förslagsvis 750 000 kronor låta utföra ombyggnad av riksbankens fastighet vid Södra Hamngatan i Göteborg i huvudsaklig överensstämmelse med ovan omnämnda, av arkitekten Nils Einar Eriksson uppgjorda förslag.

Stockholm den 17 juni 1941.

På bankoutskottets vägnar:

BJ. HOLMGREN.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från f ö r s t a kammaren: herrar Åkerberg*, Berling*, Nordborg*, Sandén, Nilsson i Mölndal*, von Horn*, Albertsson och Elofsson i Vä;
från a n d r a kammaren: herrar Holmgren, Paulsen, Andersson i Falkenberg, K. A. Westman, Gustavson i Västerås*, Andersson i Munkaljungby, Hilding och Eriksson i Sandby*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.